

8-10 jaar

Gesprek: Jezus doet in het verhaal dingen die joodse mensen uit zijn tijd niet gewend waren. Welke dingen zijn dat? (Reizen door Samaria, praten met een Samaritaanse vrouw.) Waarom zou Jezus dat doen denk je? Wat zou hij ermee willen laten zien?

Spel: 'Twee emmertjes liefde halen'. Bespreek eerst met de kinderen: stel dat er een put was waaruit je geen water kon halen, maar andere dingen waar je blij van wordt. (Bijvoorbeeld muziek, grapjes, liefde, etc.) Wat zouden de kinderen dan graag uit zo'n put willen halen?

De kinderen krijgen allemaal een briefje en schrijven iets op. (Bespreek dit niet met elkaar.)

Klaar?

Nu mag een kind op de rand van de tafel komen zitten. Zij/hij krijgt een emmer op schoot met een touw eraan. De andere kinderen zitten op de grond met hun briefje. Het kind laat de emmer langzaam zakken, de kinderen stoppen hun briefjes erin, daarna haalt het kind de emmer weer op. Zij/hij leest de briefjes voor, de kinderen vertellen waarom ze dit hebben opgeschreven. Vertel daarna: Jezus zei tegen de vrouw dat hij haar kon helpen om in plaats van water het eeuwige leven te vinden. Wat zou hij daarmee bedoelen?

Creatief: Maak een mandje van stroken papier. Stop in het mandje het briefje dat je zelf bij 'spel' hebt beschreven.

11-12 jaar

Gesprek: Jezus doorbreekt de gewoonte van de mensen in zijn tijd: hij drinkt water en praat met een Samaritaanse vrouw. Zou dat iets zijn dat alleen Jezus kan? Of kan iedereen het eigenlijk wel? Wat is ervoor nodig?

Spel: Speel de situatie bij de put uit. Jezus zit daar, iemand komt aanlopen. Als jij diegene bent, wat zou je dan aan Jezus willen vragen? En wat denk je dat Jezus zou antwoorden?

Vertelling 8-12 jaar

Een bron in Samaria

'Ik vind het maar niks hier.'

Een van de vrienden van Jezus kijkt een beetje angstig om zich heen. 'Wat mij betreft hadden we toch beter de gewone weg kunnen nemen.'

'We gaan van Jeruzalem naar Galilea', reageert Jezus. 'Dan is dit de kortste weg. Wat is er niet gewoon aan?'

De vriend schudt zuchtend zijn hoofd. 'Laat maar.'

Alle vrienden en ook Jezus zelf weten best wat hij bedoelt. Iedereen neemt een omweg tussen Galilea en Jeruzalem. Niemand neemt de kortste weg; want dan moet je door Samaria. En Samaritanen... nou ja, daar willen joodse mensen het liefst zo min mogelijk mee te maken hebben.

Behalve Jezus natuurlijk weer, denken de vrienden.

Als ze nog een stukje verdergelopen zijn, komen ze bij een bron. 'Ik ben moe', zegt Jezus. 'Ga even zitten', zeggen zijn vrienden. 'Wij gaan hier in de buurt kijken of we iets te eten kunnen kopen. We zijn zo terug.'

Daar zit Jezus, bij een bron in het gebied van de Samaritanen. 'Jakobsbron', staat op een bordje.

Er komt een Samaritaanse vrouw aanlopen.

'Wil je wat te drinken voor me uit de put halen?' vraagt Jezus.

De vrouw kijkt verbaasd. 'Ik? Voor u? U bent toch een jood? Ik dacht dat jullie niks met ons te maken wilden hebben.'

Jezus glimlacht. 'Je moest eens weten wie ik ben', zegt hij. 'Dan zou je mij om drinken vragen.'

'U?' vraagt de vrouw. 'U hebt niet eens een emmer! Hoe kunt u dan water uit de put halen?'

'Je hebt gelijk', zegt Jezus. 'Maar ik bedoel iets anders. Wie dit water drinkt, krijgt na een tijdje weer dorst. Maar wat ik kan geven... dat is een bron van eeuwig leven.'

'Geef mij dat dan maar!' roept de vrouw. 'Dan hoef ik hier ook niet meer naartoe met mijn emmer.'

Jezus lacht. 'Ga dat maar thuis vertellen', zegt hij. 'Vertel het maar aan je... man.'

De vrouw krijgt een kleur. 'Ik heb geen man', zegt ze.

'Zo is het', antwoordt Jezus. 'Je hebt er vijf gehad. En de man die nu thuis op je zit te wachten, dat is je man niet.'

De mond van de vrouw valt open van verbazing. 'Hoe weet u dat? U bent een profeet! Is dat het? Een profeet uit Jeruzalem? Hier in Samaria geloven we niet dat Jeruzalem de stad van God is. Wij vereren God op onze berg.'

Jezus zucht. 'Jeruzalem... een berg...', zegt hij hoofdschuddend. 'Geloof mij: op een dag hoef je God niet meer op die berg te zoeken, en ook niet in Jeruzalem. Dan vind je Hem overal. Dan aanbid je God in Geest en in waarheid.'

De vrouw kijkt Jezus onderzoekend aan. 'Ik weet dat op een dag de Messias zal komen', zegt ze. 'En dat hij ons alles zal vertellen.'

Jezus knikt. 'Ik ben er', zegt hij.

Op dat moment komen de vrienden van Jezus terug met het eten dat ze gekocht hebben. Ze kijken verbaasd naar Jezus en de Samaritaanse vrouw, maar niemand zegt iets.

En de vrouw? Zij laat haar kruik staan en rent terug naar de stad. Ze gaat aan iedereen vertellen wat ze gehoord heeft. Die dag gaan veel mensen in de Samaritaanse stad geloven in Jezus.

Mattijs Weegenaar

